

have Rod i det foreliggende Statsregnskab og det foreliggende Finanslovsforslag.

Saa kommer jeg til de Bemærkninger, der samle sig om § 27 II. paa Finansloven om det Fænomen, at der i Aar paa Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld — den Del af Kontoen, som vedkommer offentlige Arbejder — i Aar paa Statsregnskabet er forbrugt næsten alt, hvad der er bevilget. Det er jo noget, der i Virkeligheden har været ret enstemmig Tilfredshed med. Mit Partis højtærede Formand var inde paa dette Omraade, og vor finansielle Ordfører, det ærede Medlem for Nørresundby, ligeledes. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte sin fulde Tilfredshed dermed, og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) mente, at det var en Art Nemesis, der havde ramt min Forgænger, det var hans Finanspolitik, sagde det ærede Medlem, som havde indhentet ham. Budgetmæssigt er det naturligvis meget smukt, naar det viser sig ogsaa paa dette Felt, at Bevilling og Regnskab stemme nøje overens. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at det vilde være sangvinsk at tro, at selv den mest samvittighedsfulde Finansminister vil kunne garantere en saadan Overensstemmelse i væsentlig Grad i Fremtiden. Jeg antager, at en hvilken som helst samvittighedsfuld Administration vil stille sig saaledes til et større offentligt Arbejde, at, naar Bevillingen er given, saa fremmes Arbejdet efter dets eget Tarv og Interesse; og det er umuligt paa Forhaand at sige, hvor meget af et saadant samlet større offentligt Arbejde der vil falde indenfor et enkelt Finansaar. Jeg mener altsaa ogsaa, at det er heldigt saa vidt muligt at naa Overensstemmelse mellem Budget og Regnskab paa dette Punkt, men jeg tør paa ingen mulig Maade love, at vi skulle naa saa vidt, som det er naaet i Aar. Skulde vi det, vilde det jo ogsaa medføre, at vi maatte være ganske anderledes varsomme med at give vore Bevillinger, end vi have været i de foregaaende Aar.

En Række Bemærkninger har samlet sig om Spørgsmaalet om selve Finanslovens Bygning. Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) ankede over Posteringen paa Post- og Telegrafvæsenet, som allerede min højtærede Kollega, Indenrigsministeren, har omtalt, dette Fænomen, at naar vi bygge en Post- og Telegrafbygning i Esbjerg, føre vi hele Udgiften til Posthuset til Udgift paa Postvæsenets løbende Regnskab,

medens vi opføre Telegrafbygningen paa § 27 II. som Erhvervelse af Formue. Det er jo en given Ting, at det er der ikke nogen fornuftig regnskabsmæssig Mening i. Der er vist ikke andet at sige dertil, end at det er med det, som det er med saa mange andre Ting paa Finansloven, at saaledes er det nu en Gang historisk vokset op. Postvæsenet havde sine Væner, forinden man begyndte at bygge til Telegrafvæsenet, og maaske fordi Telegrafvæsenet den Gang var en fattig Stakkel, puttede man de større Udgifter dertil over paa § 27 II. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds klagede over Inddelingen af Skatterne paa §§ 4 og 5, den nuværende Deling mellem direkte og indirekte Skatter; og det er jo en Ting, som Nationaløkonomer vistnok til alle Tider strides om, hvorledes Skatterne skulle deles, og hvorvidt Inddeling i direkte og indirekte Skatter er rationel. Et meget let Angrebspunkt i den nuværende Ordning giver jo Arveafgiften. Der er jo ingen Tvivl om, at Arveafgiften i væsentlig Grad er en direkte Skat, men det, at indrette Finansloven efter de nyeste nationaløkonomiske Inddelinger, eller efter de bedste bogholderimæssige Regler, kan se meget pænt ud, uden at det til syvende og sidst har nogen væsentlig Betydning. Noget mere Betydning har det, at Finansloven i nogenlunde Ro faar Lov til at vokse i den Form, hvori den nu en Gang er kendt og har vokset sig fast her inde i Rigsdagen. Selvfølgelig vil der altid blive et og andet at studse og rette, og jeg skal være meget villig til at tage det ærede Medlems (Dinesens) Henstilling under Overvejelse. Det medfører ikke stor Ravage; men jeg skulde mene, at skulde vi gaa en anden Vej, maatte det være den, at føre § 27 II. D. over paa § 6 og ikke omvendt. Med Hensyn til Delingen af Skatterne, saaledes som den for Øjeblikket sker paa Finansloven, vil jeg sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, at der er den fornuftige Tanke i Delingen mellem §§ 4 og 5, at paa § 4 har man alle de Skatter, som betales til fastsatte Terminer mod Kvittering paa Oppebørselskontorerne, og paa § 5 har man alle de Skatter, som man ikke betaler til saadanne fastsatte Terminer, men naar man forbruger noget, naar man køber noget, naar man omsætter noget eller arver noget, altsaa til ubestemte Tider, naar man foretager sig en eller anden Handling, af hvilken Staten kræver Afgift. Det er den fornuftige Deling mellem § 4 og § 5, og enden, det er et Spørgs-